

1 / MINA SKOLÅR

Jag minns första dagen då jag skulle börja skolan som det var igår.

Jag hade en rosa, tunn och lite fluffig jacka på mig. På ryggen hade jag en rosa liten ryggskäck med Minni på.

Jag var så stolt över min nya ryggskäck och lycklig^{över} att få börja skolan att jag fullkommligt lyste av lycka.

Dagen innan hade mamma färdat mitt blonda hår och jag hade sovit med färdorna så att det på morgonen var lockigt.

Ena "jag skulle gå till skolan skulle pappa fotografera mig utanför huset.

Det var en perfekt dag, att fotograferas ute. Det var soligt och varmt och det var min första skoldag.

Det var väldigt speciellt för mig, den här första skoldagen. Även

om jag hade det här stora lyckliga leendet på läpparna hade jag en

stor sten i magen som tycktes vika hela tiden ju närmare Lyran

jag kom.

När jag kom in i klassrummet och jag såg att jag nästan kände alla började steven i magen att krympa.

Under mina två första år gick jag i en ett-trea som det kallades då.

Det var en klass där man kändes

Åk 1-3 i en och samma klass jag
hittade snabbt nya kompisar.

Bland mina nya kompisar fanns
det även de som var ett eller två
år äldre än jag själv. Men jag kom
väldigt bra överens med dem också.

~~Vi var också i en och samma klass
och jag hade också kompisar
här i klassen som var ett eller två
år äldre än jag själv.~~

På rasterna brukade vi leka i ett
busksnår ganska nära skolan.

Vi gjorde små boxar och bestod av
vitka som skulle vara ledare och
be i boxarna och sedan vitka som
skulle vara skötare. Jag fick oftast
vara ledare. Men det gjorde ju egentligen
det var lika roligt ^{att vara ledare} som att vara skötare.

Andra saker vi gjorde på rasten var
att bygga kofor i skogen som låg
intill skolan.

Vi byggde liteteflora kofor men de
förstoddes oftast eftersom de var så
små och klara. Men en dag gick jag
mamma och Johannes (min lillebror)
en promenad i skogen precis vid
skolan. Jag kom då på att jag ville
visa kofor som jag och mina kompisar
hade gjort. På vägen in i skogen
i skogen hittade vi pilnar och

grängrenar som vi tog med till kofan och byggde upp den till en jättefin och kraftig kofa.

Nästa dag då mina kompisar fick se kofan jublade de av lycka. Jag var så stolt över min mamma som hade hjälpt mig med att bygga en så bra kofa.

I trean fick jag byta ~~klass~~ enhet. Trean fick att EA-trean skulle splittas. Min nya klass var inte så bra för att jag hade ~~kommit~~ ifrån mina kompisar. Jag ~~skiftade~~ ~~valde~~ någon ~~riktig~~ kompis i min nya klass.

För första gången ^{hade jag} fått en manlig lärare som inte var så speciellt snäll.

Lasse som han hette, var strömg och lång. Jag gick ~~ibland~~ ett år ^{den klassen} men under hela året gick jag och var rädd för honom. Bara ledningen gjorde att vem som helst skulle ha blivit rädd för honom.

Men i fyran fick jag byta klass igen men den här gången till en jättebra klass. Jag gick i denna nya klass fram till sjuan.

Jag hade fått en jättesnäll lärare som hette Ulla. Klassen hade bra gemenskap och alla kunde vara

med alla. Vi hade så roliga och lärorika
dagar och resor att jag aldrig kommer
att glömma dem.

Vi gick på museer, Exena Lund, åt på
fina restauranger, hade dagar på olika
ställen som varje gång var helt rätt
plats att ha ett dagar på. mm

När det var dags att byta skola
och klass igen började stenen i
magen att växa ^{och} ännu en gång.

Alla de kompisar jag fått ^{på skolan} skulle
börja på andra skolor så när jag
kom till Lundsbo skolan ~~hade jag inte~~
någon riktig kompis.

Jag var så nervös första dagen
då jag skulle gå till denna fridrivande
skola. Jag tror inte att jag varit så
nervös någon gång tidigare.

Att börja på Lundsbo betydde en
stor förändring. Skolmiljön var en
helt annan än den varit på Lyran.

På rasterna kunde man inte gå
ut och leka på gården. Det kom
ingen och ringde i en klöcka när
man skulle gå in. Man fick ta sitt
ansvar och komma i tid och bete.

sig utknarre. Jag var inte redo för det
ännu. Jag var ^{först förvånad} kvar i den åldern då ~~man~~ vill ^{vill}

Jag ville inte växa upp utan
kunna leka, bygga kajor mm. ^{leka.}

Eftersom ~~innan~~ man inte kunde leka
i skolan på samma sätt som man
lekt på mellanstadiet lekte jag hemma
på gården med mina kompisar ~~den~~
gården. Jag kom inte ifrån detta
lekande förens ^{förän} i åttan ungefär.

Jag hade då imaginat en hel del.
Så kom vi fram till nian. De tre
• åren i högstadiet hade gått så
snabbt, precis som tåget X2000 - susar
• förbi när man står vid tågstationen.

Om ett halvår ska jag börja på
gymnasiet. När jag får ungefär ett
halvår sedan fick reda på allt om
gymnasiet kom det som ett slag i
ansiktet. Jag visste ju att jag skulle
gå på ett gymnasium efter nian
men, jag hade inte tänkt på allt
som jag fick ^{reda på om gymnasiet} ~~att~~ börja på gymnasiet, betyder att
• byta skola, gå i en ny klass, få nya
• klasskompisar, nya lärare, ny miljö, nya
arbetsmetoder. Jag hade inte tänkt
på allt detta.

Det är svårt att säga hur det
kommer att bli på gymnasiet men
en sak kan jag säga, det kommer
ännu en gång ^{att} ske en förändring
som kommer göra att stenen i
magen kommer att börja utka.

De bästa åren i skolan tycker jag har varit under lägstadiet.

När man gick från sektorsgruppen till skolan kände man att man blev äldre. Man hade fortfarande lekluften i sig. Men när man kom så högt upp som till sjuan och högstadiet tog det stopp. Man kunde inte hoppa runt och leka på stolgården.

Lägstadiet var bra för att man kunde leka och vara den man är.

Ju äldre man blev desto mer tänkte man på sitt utseende, på andras utseende och på kläder man.

Åren för lägstadiet kommer jag alltid att minnas. De var de viktigaste och lyckligaste åren mitt liv.

M/G

20030307

Prövningsamtal